

Беднякът, богаташът и гъската⁷

Дошъл ромският празник “Джадия” или както го наричали християните “Бъдни вечер”. На този празник ромите задължително слагали на трапезата печена пуйка, печен петел или кокошка, или печена гъска, които могат да си позволят, разбира се.

И така, в един град живеели много беден и много богат ром. Беднякът никога на трапезата си не бил слагал такива ястия за този празник. Той и семейството му гладували и все не можели да свържат двата края.

Добре, ама една година на този празник богатият ром решил да направи едно добро. Разговаряли със съпругата си и той ѝ казал: “Седни, жено, тук да ти кажа нещо. Искам на еди кой си човек, който е и най-бедният в града, да направя едно добро. Виж колко пуйки имаме. Вместо да заколиме една, нека да заколим две – една за нас, една за неговото семейство. Нека поне един празник бедните хорица да прекарат добре и да си спомнят за него”.

Речено-сторено. Жената се съгласила със съпруга си. Заклали две пуйки и започнали да ги подготвят, да ги пекат. Без да види жената, мъжът взел една шепа жълтици и ги зашил вътре в пуйката. Изпекли ги и богаташът извикал един от своите помощници и му казал:

– Познаваш ли онзи обущар, който има едно счупено дюкянче оттатък реката? Той сега ще мине по моста, прибирайки се от работа. Вземи тази печена пуйка, иди и я остави на моста, та като мине човекът, да си я намери. Но докато не видиш, че я е взел, не си тръгвай, скрий се някъде под моста.

Човекът така и направил. Взел пуйката, отишъл на моста и когато видял бедния обущар да идва към мястото, оставил я и се скрил. Добре, ама бедният ром като стигнал до моста, си рекъл: “А бе, аз толкова години минавам по този мост, я да видя сега дали мога със затворени очи да премина през него”. Затворил очите си и преминал,

⁷ Тахир Мустафов Юсеинов (Тодор Михайлов Юруков) – ТАХИРИ. Роден е в Благоевград. Тук живее от рождението си насам, от 1956 г. Самоопределя се като мюсюлмански ром. Музикант.